

DEVARIGET

Introduktion til den esoteriske lære 19

Hardy Bennis

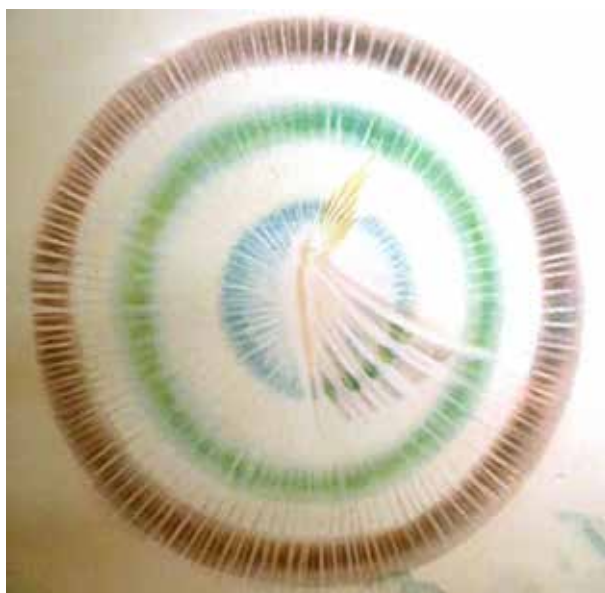

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

DEVARIGET

Introduktion til den esoteriske lære 19

Hardy Bennis

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Devariget

Introduktion til den esoteriske lære 19

Af Hardy Bennis

Hvad er en deva?

Ordet "deva" betyder "lysende" eller "skinnende", fordi clairvoyante ser devaerne som lysende skikkelser med store variationer i udseende og farve. I åndsvidenskaben skelnes der mellem devaer og engle på grund af en skillelinje, der opdeler devariget i højerestående og laverestående devaer. De højerestående har gennemgået menneskeevolutionen i tidligere epoker, og det er dem, der kaldes engle i åndsvidenskaben. Alle, der befinder sig under dem, kaldes devaer. Denne opdeling bekræftes af den tibetanske mester Djwhal Khul:

"Devaerne er endnu ikke selvbevidste, med undtagelse af de højtstående devaer, som i tidligere cyklusser er passeret gennem menneskeriget, og som nu samarbejder med menneskeevolutionen."

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 437

"Glem ikke den esoteriske sandhed, at alle former for skabninger på et eller andet tidspunkt i deres udvikling passerer gennem menneskeriget."

Alice A. Bailey: *Kosmisk Ild*, s. 437

Parallel udviklingslinje

I alle verdensreligioner, mytologier, folkeeventyr og sagn beskrives en hærskere af lysende skabninger med mange forskellige navne afhængig af, hvor de befinder sig. Bibelen er fyldt med beretninger om ophøjede engle, som varslers og vejleder om kommende vigtige begivenheder.

På trods af at naturvidenskaben benægter disse skabningers eksistens, findes der utallige bøger og film, som beskriver en slags "skyggeevolution", der lever parallelt med mennesker, dyr og planter. Nogle gange har mennesket beskrevet disse naturvæsener som trolde, alfer, gnomer, nisser, undiner og havfruer osv., men alt tyder på, at efterhånden som menneskeheden dominerer naturen med byer, veje og fabrikker og støjer mere og mere, trækker naturvæsenerne sig tilbage fra kontakt med mennesket. Men det betyder naturligvis *ikke*, at de ikke eksisterer.

For at give et indblik i denne evolution, som på mange måder løber parallelt med menneskeevolutionen, er det nødvendigt at studere de esoteriske kilder. Devariget, der er usynligt for det fysiske syn, er iagttaget, udforsket og beskrevet af mennesker med æterisk syn eller clairvoyance. De føler ubehag ved menneskets udstråling, der ofte er udtryk for grove tanker og begær, og de har modstand mod menneskets behandling af naturen, som er stik imod deres egen holdning og kærlighed til naturen.

De er selve naturens opretholdere og naturens iboende liv overalt på planeten. På et eller andet tidspunkt vil menneskeheden erkende, at menneskeheden reelt bor til leje på en deva-planet.

Kosmisk ild

Der er især to forfattere, som har æren for den tilgængelige viden om devaevolutionen. Den ene er den tibetanske mester Djwhal Khul, som i *Kosmisk Ild* har givet en dyb esoterisk indsigt i devaernes og englenes verden i både kosmisk og planetarisk sammenhæng, og videre ned til mennesket, dyr og planter, der alle beliver former, der er bygget af deva-væsener. Der er tale om et meget vanskeligt tilgængeligt stof, som først vil blive forstået engang i fremtiden, og denne dybere forståelse får man først, når man har nået 3. indvielse.

Englerigets ambassadør

Den anden er den clairvoyante forsker Geoffrey Hodson. Menneskeheden skylder englænderen Geoffrey Hodson (1886-1983) en kæmpe tak, fordi han brugte 60 år af sit liv til sine mange grundige clairvoyante undersøgelser af devaer. Det er ikke uden grund, at han kaldes "*englerigets ambassadør*". Allerede som ung kunne han se naturånder og de mindre devaer. Han udviklede efterhånden sit klarsyn, indtil han blev i stand til at foretage observationer, som lå udenfor de fleste andre clairvoyantes synsfelt.

I 1921-22 rejste Geoffrey Hodson sammen med sin hustru Jane i det engelske landskab for at studere naturånder og devaer. De kørte omkring på en motorcykel med sidevogn – især i Lancastershire og omegn – og på øde steder standsede de og vandrede omkring. Geoffrey Hodson beskrev, hvad han iagttog, og Jane stenograferede de talrige observationer. Sådan begyndte arbejdet, der siden skulle vokse i omfang og dybde, og arbejdet blev grundlag for bøgerne *Faeries at work and at Play* og *The Kingdom of Faries*.

Ærkeenglen Bethelda

I sommeren 1924 – under en ferie i Shepscombedalen i Gloucestershire – fik Geoffrey Hodson en indre åbenbaring, som i høj grad kom til at præge hans livsgerning. I *The Kingdom of the Gods* fra 1952 fortæller han selv om begivenheden i bogens introduktion:

"En dag, da jeg på en skråning i udkanten af en bøgeskov i en af-sidesliggende dal i Vestengland for alvor forsøgte at trænge ind i naturens skjulte helligdom, blev himlen med ét fyldt med lys. Min bevidsthed blev løftet ind i strålende regioner, der udstråler et lys, som aldrig kan findes på land eller hav. Gradvist opdagede jeg nærværet af et stort englevæsen, som uden tvivl var ansvarlig for min ophøjede tilstand. Fra englens sind til mit begyndte der at flyde en strøm af idéer om Universets liv, kraft og bevidsthed og om den måde, det kommer til udtryk på via engle, devaer og mennesker."

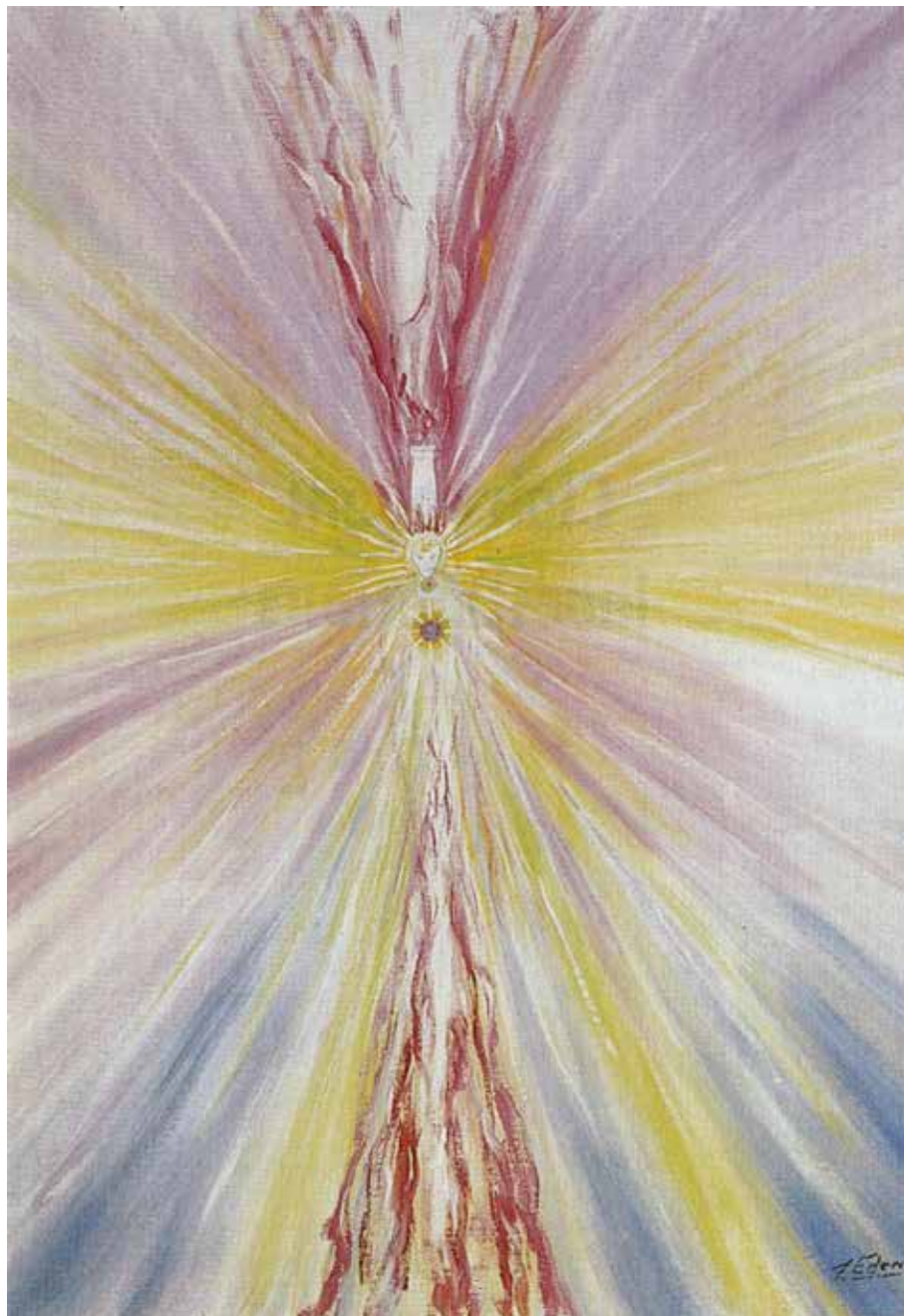
Englen kaldte sig telepatisk for "Bethelda". Den tilhørte ærkeenglenes orden og spurgte, om Geoffrey Hodson ville fungere som samarbejdende mellemlid mellem engle- og menneskeriget. Bethelda begyndte herefter at undervise Geoffrey Hodson, og denne undervisning fortsatte livet igennem – sideløbende med at Geoffrey Hodson fra slutningen af 1940'erne blev undervist af mester Polidorus Isureus.

Fem vigtige bogudgivelser

Bethelda dikterede mentalt indholdet til fem bøger, der blev udgivet under titlerne: *The Brotherhood of Angels and Men – The Angelic Hosts – Be Ye Perfect – Man the*

Triune God og *The Supreme Splendour*. Disse fem fantastiske værker er naturligvis nedskrevet af Geoffrey Hodson, men deres indhold stammer fra denne højtstående ærkeengels bevidsthed. Selv skrev Geoffrey Hodson bl.a. storværket *The Kingdom of the Gods*, der indeholder nogle enestående farvebilleder af engle.

Bethelda

Illustrationer fra *The Kingdom of the Gods*. Øverst tv.: Deva fra Stillehavet. Øverst th.: Træ-deva. Midten tv.: Træbregne-deva. Midten midt: Fyrretræs-deva. Midten th.: Salamander. Nederst tv.: Kundalini-deva. Nederst midt: Bjerg-deva. Nederset th.: Bjerg-deva.

Dette unikke samarbejde har givet menneskeheden en meget værdifuld viden, for den forklarer hjørnesteinene i englenes og naturåndernes usynlige liv og arbejde. Retfærdigvis skal det tilføjes, at flere andre esoteriske forskere, har bidraget til viden og indsigt i devaevolutionen – eksempelvis H.P. Blavatsky, Annie Besant, C.W. Leadbeater og Dora van Gelder Kunz.

Bjergsylfe

Opmærksomhed fra den anden side

Uanset hvor i verden Geoffrey Hodson kom, blev han hilst og budt velkommen af engle i de respektive lande og naturområder. Det var som om dele af devariget var indforstået med hans særlige funktion som "englenes ambassadør", for selv når han mindst ventede det, kunne tilstedeværelsen af en eller flere engle minde ham om, at han også her var budt velkommen fra "den anden side". En clairvoyant forsker kan kun bruge sit klarsyn i få timer om dagen, fordi processen er både energikrævende og udmattende.

Ikke desto mindre er den almene sensitivitet stærkt forøget, og den clairvoyante kan blive påvirket til at åbne sit indre syn, hvis man fra den anden side ønsker det. Nogle engle kunne derfor fremkalde et indre "lysglimt", der var så kraftigt, at Hodson registrerede det, selvom han havde "lukket" for sit clairvoyante syn. Denne måde at "banke" på kunne derfor nogle gange benyttes, hvis devaer ønskede at få kontakt. Under et besøg i Geneve i 1968 skriver han i sin esoteriske dagbog:¹

1 Sandra Hodson: *Light of the Sanctuary*, p. 228

"Da jeg i går fik frokost i De Forenede Nationers bygning i Geneve sammen med lokale medlemmer af Det Teosofiske Samfund på den øverste etages balkon, opdagede jeg pludselig, at jeg blev hilst af en gruppe landskabsengle, der er forbundet med Mont Blanc og de omkringliggende bjergtinder, som jeg sad og så på tværs over søen. Min opmærksomhed blev vakt ved de så velkendte strålende glimt højt oppe i luften, der viste sig af udgå fra en højtstående ærkeengel med følgeskab."

Arbejde og udseende

Englene er ikke fysisk inkarnerede, men fortætter deres energi ned til finstoflige niveauer (mentalt, astral eller æterisk), hvor de fungerer i den periode, hvor de udfører deres opgave. Perioden kan sagtens vare i flere tusinde år, for devaer er ikke begrænset af en fysisk organisme og tidsfaktoren er helt anderledes end menneskets tidsopfattelse. Efter fuldført opgave glider de op i en højere tilstand, og deres lavere former går ganske enkelt i opløsning. Devaer er aktive i gruppeformationer og indgår i netværk, der har indbyrdes forbundne ansvar.

De har meget forskelligt udseende, men det er dog ofte meget let for den clairvoyante iagttager at få øje på en skikkelse – ofte med ansigt, skuldre og legemsform – midt inde i et meget stort aurisk felt. Devaerne har chakraer eller centre der minder om menneskets, men deres energilegemer har ingen organer som den fysiske menneskekrop.

Energistrømme og knudepunkter udgør de genkendelige strukturer i den finstoflige skikkelse, hvor ansigtet oftest er markeret af særdeles lysende, intelligente og vågne "øjne" med et afgjort ikke-menneskeligt udtryk, som efter sigende ikke er til at tage fejl af, når det én gang er oplevet. Auraen er meget forskellig fra menneskets. Hvor menneskets aura nærmest minder om en tæt, farverig og gaslignende sky med en menneskeskikkelse i midten, er englenes auraer meget store energifærer af

utroligt fint og hurtigt vibrerende stof. Karakteren er nærmest som subtil, flydende ild og der er noget fjeragtigt over energistrømmen, der uden tvivl har inspireret til tanken om engle som vingede væsener. Det er dog især den måde, energien strømmer ind i deres form, der har givet sensitive mennesker forestillingen om, at de har vinger. Disse såkaldte vinger er ind- og udstrømmende kræfter, som på den måde er med til at danne deres struktur.

Den pegende engel

Symbolet, i form af en engel, der peger opad mod "det højeste", blev af englen Bethelda givet til Geoffrey Hodson som det, der skal sikre det rigtige samarbejde mellem engle og mennesker – for alle er forenet i tjeneste for det guddommelige. Illustrationen er fra "The Brotherhood of Angles and Men" fra 1927 og er tegnet af Phæbe Stabler.

Bygmestrene

Naturånderne

I det 20. århundrede begyndte en gruppe clairvoyante forskere at undersøge udviklingen af de bevidstheder, der bliver til engle og devaer. Men det er kun begyndelsen, og forskningen kan sammenlignes med de få ekspeditioner til fjerne og ukendte kontinenter man engang baserede sin viden om verden på.

Ligesom andre forskere har Geoffrey Hodson forsøgt at gruppere og kortlægge de typer, han iagttog, og i mangel af bedre benyttede han ofte de navne, som allerede findes i folkeeventyr, legender, mytologier og religiøse traditioner, fordi de nogenlunde beskriver de typer, der er iagttaget af mange mennesker i tidens løb. Forestillinger om f.eks. nisser er retningsgivende for disse væsener, men ikke helt korrekte. Derfor er ordet *nisse* anvendt, i stedet for at opfinde nye navne. Men Geoffrey Hodson gør opmærksom på, at der er brug for en fremtidig Carl von Linné, der kan kategorisere naturånder og devaer, på samme måde som botanikeren Linné gjorde med floraen, som foretog en systematik klassifikationen af plantevækster og blomster. Det er en opgave, der vil blive løst, når der bliver behov for det, og når nogen får tilstrækkelig ekspertise til at gøre det.

Forståelig skepticisme

Mange undrer sig, når de læser, at clairvoyante ser nisser og alfer iført tøj og med menneskelige skikkelser. Det får naturligvis skeptiske typer til at smile overbærende, for det virker temmelig fantasifuldt. Naturånderne har iagttaget mennesker i enorme tidsrum, og de har set menneskets opførsel. Derfor har det været naturligt at efterligne og antage former, som mennesker kalder tøj. Naturånderne udvikler sig via forestillingsevnen, og derfor antager de former, der opleves som spændende – herunder tøj og redskaber, som mennesker bruger, for mennesket er de laverestående naturånderes store forbillede.

I *Kosmisk Ild*² beskriver den tibetanske mester Djwhal Khul en gruppe devaer, som i fremtiden kan kontaktes på det fysiske plan:

Planterigets grønne devaer

De findes i to grupper. De er højtudviklede og kan primært kontaktes i forbindelse med magnetisering. De større devaer af denne orden styrer Jordens magnetiske punkter, vogter over skovens stilhed og bevarer områder på planeten, som ikke må krænkes. De beskytter dem mod forurening og arbejder på nuværende tidspunkt sammen med de violette devaer under herren Maitreya (Kristus). Astralplanets raja-herre, Varuna, og hans broder Kshiti er blevet indkaldt til Hierarkiets råds-kammer til specielle forhandlinger, og ligesom mestrene prøver at forberede menneskeheden til tjeneste for Verdenslæreren, når han kommer, arbejder disse raja-herrer på tilsvarende måde i forbindelse med devaerne. De er energiske i deres arbejde og intense i deres iver, men mennesket skaber store forhindringer.

Farver og formål

Luftens og vandets *hvide* devaer hersker over atmosfæren, arbejder med bestemte aspekter af elektriske fænomener og styrer havene, floderne og vandløbene. Nogle devaer udvælges på et bestemt tidspunkt i deres udvikling til skytsengle for mennesker i fysisk inkarnation. Hvert menneske har sin individuelle skytsengel.

Hver devagrupper har en speciel udviklingsmetode, som de benytter for at nå et bestemt mål.

For de *violette* devaers vedkommende går vejen via følelserne. Opgaven er at ud-danne menneskeheden til at forædle det fysiske legemes to dele – det faste og det æteriske legeme.

De *grønne* devaer arbejder med magnetisering – et område, som menneskeheden endnu ikke ved meget om. Ved hjælp af den magnetiske kraft beskytter de plantelivet og Jordens hellige steder. Det er også deres arbejde, der sikrer menneskekroppens sundhed, for i resten af denne udviklingsrunde vil kroppens ernæring komme fra planteriget.

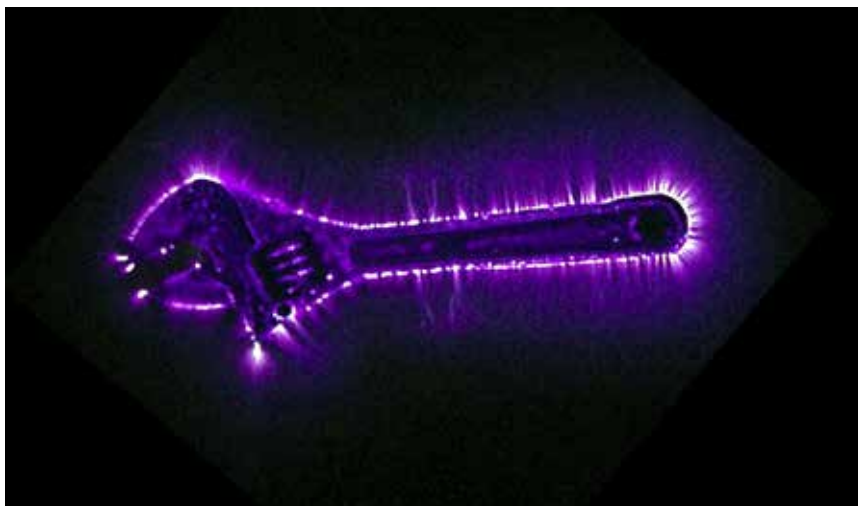
² Alice A. Bailey, *Kosmisk Ild*, s. 838-841

For de *hvide* devaers vedkommende består arbejdet i at beskytte menneskeheden enkeltindivider, kontrol med vand- og luftelementalerne og i mange opgaver, der vedrører fiskeriget.

Devagrupper

For disse fysiske devaer består udviklingsvejen i at tjene menneskeheden på en eller anden måde. De har meget at give og gøre for mennesket, og med tiden vil det gå op for menneskeheden, hvad den selv må yde i forbindelse med devaernes udvikling. Sideløbende med menneskeheden udvikling sker der en kraftig stimulering af devaernes udvikling.

Der er endnu nogle devaer, som det på nuværende tidspunkt ikke er tilladt at sige meget om. De er kommet fra et andet planetsystem og er specialister på deres felt. De har gennemgået menneskeriget og har samme rang som nogle af Hierarkiets medlemmer, og de har valgt at blive og arbejde i forbindelse med den fysiske evolution på Jorden. Der er ikke mange af dem – faktisk kun tolv. Fire arbejder i den violette gruppe, fem i den grønne og to i den hvide, og de ledes af en overordnet deva med samme rang som en chohan. Devaevolutionens tal er 6, hvor menneskets er 5, og ligesom 10 står for det fuldendte menneske, står 12 for det fuldkomne i devariget. Denne devagrupper styrer de tre grupper – de hvide, de violette og de grønne. I tilknytning til disse grupper er der underordnede grupper:

"Livløse" ting har også et æterlegeme.

Underordnede grupper

Under gruppe 1 findes alle de elementaler, der arbejder med menneskers æterlegeme – dvs. alle de elementaler, der udgør æterlegemerne, som livet og bevidstheden bor i – og alle de elementaler, som arbejder med såkaldt livløse genstandes æterlegeme. Rækkefølgen angiver deres relative udvikling. De violette devaer er på evolutionsvejen. Elementalerne er på involutionsvejen, for deres mål er at overgå til det violette devarige.

Under gruppe 2 arbejder plantelivets såkaldte feer og alfer. De bygger og farver blomsterne. Det er små strålende væsener, der bor i skovene og markerne – og elementaler, som arbejder med frugter, grøntsager og alt, hvad der dækker Jordens overflade med frisk vegetation. Her finder man også de mindre magnetiseringsdevaer, som er knyttet til hellige steder, talismaner og sten, og en særlig gruppe, der opholder sig i nærheden af mestrenes boliger.

Under gruppe 3 arbejder luftens og havets elementaler – sylferne, vandfeerne og de devaer, som beskytter hvert enkelt menneske”. En grov opdeling af engle og devaer ser sådan ud:

Interplanetariske og kosmiske engle
(for solsystemet og kosmiske niveauer)

Planetariske devaer
(for planeten)

Kontinentaldevaer
(for verdensdele)

Nationaldevaer
(for lande og folkeslag)

Regionaldevaer
(for store landområder og have)

Store Devaer
(for naturområder, bjerge, skove, søer og floder)

Små Devaer
(overalt i naturen)

Naturånder
(naturvæsener i træer og blomster)

Meget små naturånder
(mikro- og endnu mindre organismer)

Kunstnerisk inspiration

Mange mennesker har været og er i nær kontakt med devariget og naturåndernes verden. Måske er det især blandt kunstnere – og her navnlig malere, komponister og musikere – at der findes mange eksempler på inspirerede kontakter. For nogle komponisters vedkommende har der oven i købet været tale om en stærk og nogle gange meget direkte og bevidst inspiration. Klassiske komponister som Claude Debussy og Alexander Scriabin var helt bevidste om deres indre kontakter, og de forsøgte i deres karakteristiske tonesprog at videregive nogle af deres oplevelser, men forvandlet til en form, som alle kan påvirkes af. Mange kompositioner af Frederick Delius, Jean Sibelius og Edward Grieg har det samme udtryk fra naturens intelligenser, og det gælder også grænseoverskridende komponister som Maurice Ravel, Ottorino Respighi, Vaughan Williams og Richard Wagner. Udforskningen af disse og mange andre kunstneres værdifulde bidrag kan ikke alene bringe glæde, undren og inspiration, men desuden være begyndelsen til brobygning og forbindelser mellem menneske- og devariget.

Die Meistersinger von Nürnberg af Wagner. Fra "Music Forms" af Geoffery Hodson

Parallele evolutioner

Det er flere gange blevet nævnt, at devariget og menneskeriget er parallelle evolutioner. Devariget er det feminine aspekt af evolutionen – moderaspektet – Moder Jords levende væsener, der opretholder og beliver alt i naturen. Menneskeevolutionen er det maskuline aspekt, der udvikler sig bevidsthedsmæssigt i det stof, som devarerne har skabt – herunder også menneskets fysiske, æteriske, astrale og mentale legemer.

Når alt i naturen "springer ud" om foråret, er det naturånderne, der vågner og sender deres energi til en lille blomst eller et stort træ, så de kan suge næring

fra jorden. Når man ser en smuk diamant eller en fiskestime, er der reelt tale om devaer i funktion. Alle Jordens fugle er devaer, der fungerer som forbindelsesled mellem dyreriget og devariget. I fremtiden vil menneskeheden derfor blive mere og mere bevidst om ansvaret for hele naturens husholdning, så den kan samarbejde med devaevolutionen.

Menneskehedens hærgen

Det er ved at være slut med menneskets hærgen og misbrug af naturen. Mennesket er ved at ødelægge hele grundlaget for sin egen eksistens på Jorden, men der er opstået mange organisationer, der forsøger at rette op på ubalancen. Overalt ser man miljøforkæmpere, økologer, krav om dyrevelfærd, forsøg på bevarelsen af dyrereservater, ønsker om ophør af de brutale dyreslagtninger, modstand mod alle former for forurening, fokusering på mangel på rent vand osv. Og det er kun begyndelsen på en total omlægning af den menneskeskabte mishandling af Jorden og dermed af devaevolutionen.

Menneskeheden har meget svært ved at omstille sig til denne enorme proces, og naturvidenskaben viser stadig ikke tegn på at forstå de fundamentale omstillinger. Men menneskeheden må være indstillet på at blive konfronteret med en omstillingsproces af en størrelsesorden, den aldrig tidligere har været stillet over for.

Sammenbrud

7. stråle – syntesens, magiens og ordenens stråle – vil sammen med 4. stråle – som begynder sin aktivitet fra år 2025 – feje som en orkan gennem menneskeriget for at genskabe den tabte balance og tvinge alt og alle ind på et helt nyt spor, for det er forudsætningen for at Den Nye Tidsalder kan realiseres.

Mennesket har sin frie vilje til at begå selv katastrofale handlinger, for det giver dyrekøbte og virkningsfulde erfaringer. Devaerne og naturånderne, er programmeret til at udføre deres arbejde, og de gør det i fuldstændig samklang med de planer, som udgår fra de overordnede engle, der samarbejder med Hierarkiet, som har ansvaret for livets udvikling på Jorden.

Devaerne og naturånderne kan til en vis grad – ved hjælp af en stærk vilje og kendskab til de rigtige kraftord eller mantraer – styres og manipuleres. Det oplevede menneskeheden på Atlantis, hvor viljestærke magikere tog magten over store dele af den usynlige verdens beboere. Det pressede evolutionen til et punkt, der var så kritisk, at planetens indre styrelse var tvunget til at sænke Atlantis i havet, sådan som det fortælles i sagn og religiøse skrifter, der alle beskriver syndfloder og totale oversvømmelser.

Fra Ringenes Herre

Film og virkelighed

I store filmdramaer og i bøger som f.eks. *Ringenes Herre*, beskrives en tid, hvor mennesker, dværge ("hobitter", der også kaldes "de halvlange") og devaer levede sammen. Og i filmen *Avatar* er det en fremmed planet, der er beboet af devaer, hvor Jordens menneskehed bryder ind i det harmoniske og ideelle samfund for grådigt at røve råstoffer til eget brug. Selvom der naturligvis er tale om fiction, er det alligevel tankevækkende, for det afspejler tydeligt menneskehedens manglende respekt for anderledes evolutioner. Temaet går desuden igen i *Star Wars*, hvor mennesket invaderer det ydre rum ved hjælp af avancerede våben.

Walt Disney har i sine mange film vist eventyr med trolde, alfer og devaer, som er elsket af børn, og de viser en anden måde at forholde sig til devaevolutionen på.

Fra Avatar

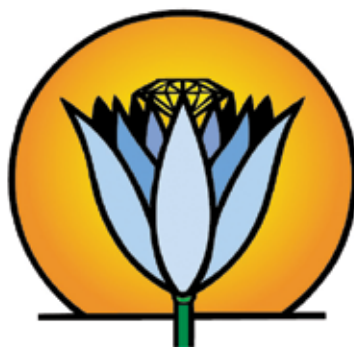
Den hårde måde?

I nutiden befinder menneskeheden sig udviklingsmæssigt på et højere punkt af evolutionsspiralen end på Atlantis, men det er sket via den teknologiske udvikling, hvor mennesket skruppelløst har gennemført udviklingen på bekostning af naturen. På Atlantis var 7. stråle en af de dominerende strålekvaliteter. Denne strålekvalitet påvirker nu igen menneskeheden, og den nærmer sig zenit – og mange af de gamle atlantiske magikere er igen i inkarnation. Spørgsmålet er derfor: Har menneskeheden lært af fortidens fejltagelser? Har mennesket evnen til at trække sig op af de gamle "hjulspor"? Eller kan mennesket kun lære "the hard way"?

Den store prøve på samarbejdet mellem devariget og menneskeriget vil finde sted i Vandbærerens tidsalder. Der er derfor tale om et kapløb med tiden, hvis menneskehedens etik, moral og kærlighed til alt i naturen skal vinde og bygge broen mellem de to riger, som igen kan få hele evolutionen på rette spor til gavn for begge parter.

De ophøjede engle vil komme til syne i forbindelse med Kristi genkomst, og den virkning, det vil have på samarbejdet mellem de to evolutioner, beskrives i et selvstændigt afsnit, der handler om *fremtiden*.

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk